

Политическите последствия от холокоста са огромни. Да разгледаме по-важните от тях:

1. Основаването на държавата Израел и лишаване на палестинците от граждански права.

Ако не беше холокостът, светът никога не би се съгласил с основаването на държавата Израел, защото по това време беше започнал процес на деколонизация. Англичаните взеха решение да предоставят независимост на Индия; десетки азиатски и африкански територии се стремяха да отхвърлят господството на белите колонизатори. На фона на този процес за освобождаването на колониите, [колонизирането на Палестина от евреите](#), въпреки че ставаше с благословията на Запада и СССР, изглеждаше действително анахронизъм. При това колонизацията се провеждаше с използването на извънредно насилие: много арабски села бяха изравнявани със земята, а голяма част от палестинците - прогонени от родината им. Израел окупира през 1967 г. допълнителни арабски територии, чието население и до днес е подложено на най-различни репресии: депортации, арести, разпити; специални команди от убийци ликвидират представители на опозицията, организират взривяването на къщи, експроприации, безкрайни хитроумни шикаклавения. И всичко това - пред очите на световната общественост, която дори и да не изразява одобрение, търпи. В края на краищата еврейският народ, понесъл холокоста, се нуждае от родина, където може да се спаси от нов геноцид! А и какво са страданията на палестинците в сравнение с понесеното от евреите при Хитлер!

Без масивна външна помощ държавата Израел е нежизнеспособна. Главните източници на нейното финансиране са: официалната помощ от САЩ, поддръжката от страна на международното еврейство и германските „компенсации“. До 1992 г. ФРГ беше изплатила на Израел (а също и на еврейски организации), съгласно официалната статистика, 85.45 милиарда дойче марки; истинската цифра обаче е много по-висока. Към това трябва да се прибавят множеството германски доставки на различни стоки. Дългогодишният председател на Световния еврейски конгрес Наум Голдман пише в книгата „Еврейският парадокс“: „Без германските компенсации, изплатени през първите 10 години след основаването на Израел, държавата не би могла да развие и половината от съществуващата инфраструктура: целият железопътен парк, всички кораби, всички електростанции, а също и голяма част от промишлеността - са германски“.

□ 2. Имунитет на евреите срещу критика:

До 1945 г. беше разрешено да се критикуват евреите, сега повече това не се допуска. Каквото и да е, даже и най-предпазливата критика срещу еврейството и ционизма - например за извънредно голямото вличние върху Новия Световен Ред или нахалното поведение на Централния съвет на евреите в Германия - веднага бива неутрализирана с помощта на тоягата - Освиенцим по следния начин: **който критикува евреите е антисемит; Хитлер беше също антисемит; както знаем, той изби 6 милиона евреи; следователно всеки критикуващ евреите се стреми към нов холокост.**

Колкото и да е примитивна, тази аргументация и до ден днешен е извънредно действена.

3. Поставяне извън закона на всеки национализъм, освен еврейския:

Ако в началото сопата - Освиенцим се стоварваше върху германците, то сега тя все по-често попада върху европейски и неевропейски народи. Типичната аргументация изглежда така:

- Светът гледал с бездействие, когато Хитлер избивал евреите. Нито Западът, нито Съветският Съюз, нито Международният Червен Кръст, нито Ватиканът, въпреки, че знаеха какво се случва с евреите - никой от тях не заклеми позорното убийство на този народ, никой не се опита да го спаси. Следователно за холокоста е виновен целият свят.

- Затова, че тогава са приели без каквато и да е съпротива унищожаването на евреите, германците са длъжни да изкупят своята вина и трябва да приемат без възражение всички желаещи да емигрират в Германия от други области на Земното кълбо, и особено евреите. Ако им бъде отказано да емигрират, това би означавало, че в Германия отново надига глава нацизмът!

- Всеки национализъм, освен еврейския, е особено опасен, защото той води лесно до расизъм и следователно крие в себе си опасността от нов холокост. Националист е всеки, който се противопоставя на масовото преселване на мюсюлмани и цветнокожи народи в Европа и Северна Америка.

Така, на практика, холокостът води до там, че белите християнски нации повече нямат никакво право да запазят своето самоопределение. Техен морален дълг е да се смесят с останалите и без възражение да се оставят да бъдат прогонени и отстранени.

Какво? Не сте ли съгласни? Вие възразявате? Тогава не сте ли нацист?

Юрген Граф, „Истината за съдбата на евреите през Втората световна война“, изд. Жар птица, 2003